

Βιβλίο Γλώσσας Γ δημοτικού δεύτερο τεύχος σελίδες 21-22

... Ο χιονάνθρωπος και το κορίτσι ...

Χειμώνας σε μια πλατεία. Χιονίζει σιωπηλά. Την ησυχία του τοπίου διαταράσσουν φωνές και γέλια παιδιών. Μπαίνουν στη σκηνή τρία παιδιά: τα δίδυμα, ο Θανούλης και ο Φανούλης, και η αδελφή τους η Μαριάννα.

Θανούλης: Κρύο που κάνει!

Μαριάννα: Κοίτα! Κοίτα την ανάσα μου! Γίνεται αχνός*!

Φανούλης: (Παίρνει μια χούφτα χιόνι.) Όμορφο που 'ναι!

Μαριάννα: Σαν κρέμα σαντιγί!

Θανούλης: Τι γρήγορα που το 'στρωσε! [...]

Μαριάννα: Τι λέτε; Φτιάχνουμε χιονάνθρωπο;

Φανούλης: Ναι! Έναν όμορφο! Έναν κούκλο!

Θανούλης: Έναν απίθανο χιονάνθρωπο!

(Αρχίζουν να μαζεύουν χιόνι και να φτιάχνουν ένα χιονάνθρωπο τραγουδώντας.)

Θανούλης: Έτοιμος!

Μαριάννα: Όμορφος είναι!

Φανούλης: Πώς να τον λέμε;

Μαριάννα: Τουρτούρι! (Στο χιονάνθρωπο) Τουρτούρι σε λένε!

Θανούλης: Καλημέρα, Τουρτούρι!

Φανούλης: Καλημέρα! [...]

(Ακούγεται μια φωνή από τα παρασκήνια...)

Φωνή: Θανούλη! Φανούλη! Μαριάννα!

Φανούλης: Μας φωνάζει η μαμά! Ερχόμαστε!

(Τα δίδυμα βγαίνουν τρέχοντας. Η Μαριάννα κάνει να φύγει. Κοντοστέκεται. Κοιτάζει το χιονάνθρωπο, που έχει ύψος θλιμμένο.)

Μαριάννα: Δε θέλεις να σ' αφήσουμε μόνο σου, ε;

Τουρτούρι: (Κουνάει το κεφάλι του καταφατικά.)*

Μαριάννα: Πες μου κάτι! Σ' αρέσει που σε φτιάξαμε;

Τουρτούρι: Αμέ!

Μαριάννα: Τουρτούρι...

Τουρτούρι: Ναι!

Μαριάννα: Θα μου κάνεις μια χάρη;

Τουρτούρι: Τι χάρη;

Μαριάννα: Να μη λιώσεις ποτέ! Να ζήσεις για πάντα!

Τουρτούρι: Πάντα; Πόσο μεγάλο είναι ένα «πάντα»;

Μαριάννα: (Ανοίγει τα χέρια της και του δείχνει). Τόσοοο!

Τουρτούρι: Ωραία! Θα ζήσω για πάντα! Δε θα λιώσω ποτέ!

Μαριάννα: Έτσι μπράβο! Θέλεις να σου χαρίσω κάτι;

Τουρτούρι: Γιατί; Έχω κιόλας τα γενέθλιά μου;

Μαριάννα: Όχι! Αλλά πάρε! (Βγάζει από το δάχτυλό της ένα ψεύτικο δαχτυλίδάκι.) Ορίστε!

Τουρτούρι: Τι ωραίο δαχτυλίδι!

Μαριάννα: Έχει δυο ψεύτικες γαλάζιες πετρούλες!

Τουρτούρι: Ναι! Γαλάζιες είναι!... Σαν τα μάτια σου! Ευχαριστώ!

Μαριάννα: Έτσι μου 'ρχεται να σε φιλήσω! Θέλεις;

Τουρτούρι: Θέλω λέει!...

(Ακούγεται η φωνή της μαμάς από τα παρασκήνια.)

Φωνή: Μαριάννα! Πού είσαι Μαριάννασα;

Μαριάννα: (Βιαστικά). Πρέπει να φύγω! Αύριο θα ξανάρθω και θα σου πω όλα τα μυστικά μου! Όλα! Περίμενε εδώ! Εντάξει;

Τουρτούρι: Εντάξει!... Αλλά πες μου...

(Ακούγεται πάλι η φωνή της μαμάς από τα παρασκήνια.)

Φωνή: Μαριάννα!

Μαριάννα: Έρχομαι!

(Η Μαριάννα βγαίνει από τη σκηνή.)

Τουρτούρι: (Μονολογεί.) Πάει... (Απογοητευμένος) Έφυγε... (Στους θεατές) Θα την ξαναδώ άραγε ποτέ; Θα με ξαναφιλήσει; Τι λέτε;

Αποσπάσματα από το θεατρικό του Ευγένιου Τριβιζά
Το μεγάλο ταξίδι του Τουρτούρι, εκδ. Καστανιώτη

Αφού διαβάσαμε το κείμενο και το επεξεργαστήκαμε, κάναμε θεατρικό μια τη συνέχεια του! Τα παιδιά χρησιμοποίησαν τη φαντασία τους και το αποτέλεσμα το βλέπετε!